

Regels ten behoeve van de verwerking persoonsgegevens in het kader van de coördinatie en analyse op het terrein van terrorismebestrijding en bescherming van de nationale veiligheid in verband met het verhogen van de weerbaarheid van de samenleving (Wet verwerking persoonsgegevens in het kader van coördinatie en analyse terrorismebestrijding en nationale veiligheid)

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is regels te stellen ten aanzien van de verwerking van gegevens, waaronder persoonsgegevens, ten behoeve van de coördinatie en analyse van terrorismebestrijding en bescherming van de nationale veiligheid in verband met het verhogen van de weerbaarheid van de samenleving;

Zo is het, dat Wij, de Afdeling advisering van de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1. [Definities]

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- Onze Minister: de Minister van Justitie en Veiligheid.

Artikel 2. [Reikwijdte en doelstellingen]

1. Deze wet is van toepassing op de verwerking van gegevens, waaronder persoonsgegevens, door Onze Minister in het kader van het verhogen van de weerbaarheid ten aanzien van terrorismebestrijding en de bescherming van de nationale veiligheid, door het versterken van de weerbaarheid van de samenleving, het voorkomen van maatschappelijke ontwrichting en het beschermen van vitale belangen van de samenleving.
2. Deze wet is niet van toepassing op de gegevensverwerking die Onze Minister verricht op grond van andere wetten.

Artikel 3. [Taken]

Onze Minister kan uitsluitend gegevens, waaronder persoonsgegevens, verwerken in verband met de in artikel 2, eerste lid, opgenomen doelstellingen, ten behoeve van de volgende taken:

- a. De coördinatie van het beleid en de te nemen maatregelen teneinde de samenhang en effectiviteit hiervan te bevorderen;
- b. Het signaleren, analyseren en duiden van trends en fenomenen op het gebied van terrorisme en andere dreigingen en risico's voor de nationale veiligheid in het kader van het verhogen van de weerbaarheid van de samenleving.

Artikel 4. [Gegevensverwerking]

1. Onze Minister kan ten behoeve van de in artikel 3, onderdelen a en b, bedoelde taken gegevens, waaronder persoonsgegevens, verwerken, voor zover dit noodzakelijk is in verband met de in artikel 3, onderdelen a en b, bedoelde taak.
2. Onze Minister kan voor zover dit noodzakelijk is in verband met de in artikel 3, onderdeel b, bedoelde taken gegevens, waaronder persoonsgegevens, verzamelen afkomstig uit voor een ieder toegankelijke informatiebronnen.

3. De verzameling van gegevens op grond van het tweede lid mag niet gericht zijn op het verkrijgen van een min of meer volledig beeld van bepaalde aspecten van het persoonlijk leven. Onze Minister doet melding aan de Autoriteit Persoonsgegevens, indien blijkt dat door toepassing van de bevoegdheid op grond van het tweede lid een min of meer volledig beeld is ontstaan van bepaalde aspecten van het persoonlijk leven.
4. Onze Minister stelt regels met betrekking tot te nemen technische, personele en organisatorische maatregelen in verband met het gebruik van de informatiebronnen bedoeld in het tweede lid.
5. Persoonsgegevens worden vernietigd zodra zij niet langer noodzakelijk zijn voor de taken als bedoeld in artikel 3, in ieder geval uiterlijk 5 jaar na de laatste verwerking.

Artikel 5. [Gegevensverstrekking door overheidsorganisaties]

Voor zover dit noodzakelijk is met het oog op de in artikel 3, onderdeel a, bedoelde taken, kunnen de verwerkingsverantwoordelijken voor de gegevens die worden verwerkt in verband met de onderstaande taken, deze gegevens, waaronder persoonsgegevens, verstrekken aan Onze Minister:

- a. het uitoefenen van grenstoezicht als bedoeld in de Schengengrenscodex, daaronder begrepen het nemen van een besluit omtrent weigering van toegang als bedoeld in artikel 14 van de Schengengrenscodex dan wel artikel 3 van de Vreemdelingenwet 2000;
- b. de bevoegdheden van onze Minister bedoeld in de artikelen 3, 66a en 67 van de Vreemdelingenwet;
- c. de taken en bevoegdheden van Onze Minister van Buitenlandse Zaken:
 - op grond van artikel 2, punten 2 tot en met 5 van de Visumcode (verordening 810/2009/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (PbEU 2009, L 243) en artikel 2, tweede lid, van de Rijkvisumwet, indien er sprake is van een mogelijk risico voor de openbare orde en binnenlandse veiligheid als bedoeld in de visumcode;
 - ten aanzien van het verrichten van consulaire bijstand;
 - op grond van de bij of krachtens de Sanctiewet 1977 gestelde regels;
- d. de taken en bevoegdheden van de burgemeester op het terrein van de openbare orde op grond van de Gemeentewet;
- e. de taken en bevoegdheden die de Raad voor de Kinderbescherming uitoefent namens Onze Minister op grond van artikel 238 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek;
- f. de taken en bevoegdheden van de reclassering bij of krachtens het Wetboek van strafvordering;
- g. de taken en bevoegdheden van Onze Minister op grond van:
 - artikel 37ab Luchtvaartwet;
 - artikel 23 en 23b van de Paspoortwet;
 - de Politiewet 2012 voor zover het gaat om gegevens verkregen voor de taakuitoefening als bedoeld in artikel 16, eerste lid, artikel 42, eerste lid, onderdeel c, juncto artikel 43, tweede lid;
 - artikel 14 van de Rijkswet op het Nederlanderschap;
 - de Tijdelijke wet bestuurlijke maatregelen terrorismebestrijding;
 - de Wet beveiliging netwerk- en informatiesystemen;
- h. Andere taken en bevoegdheden indien de betreffende wet- en regelgeving in de vertrekking voorziet.

Artikel 6. [Gegevensverstrekking door Onze Minister]

Onze Minister kan het resultaat van een in artikel 3, onderdeel b, bedoelde analyse verstrekken aan:

- a. de burgemeester in verband met zijn taken op het terrein van de handhaving van de openbare orde op grond van de Gemeentewet;
- b. de politie in verband met zijn taken op grond van artikel 3 van de Politiewet 2012;

- c. het Openbaar Ministerie in verband met zijn taken op grond van artikel 124 van de Wet op de rechterlijke organisatie;
- d. de AIVD en de MIVD in verband met hun op grond van de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2017;
- e. de Minister die het aangaat, indien deze verstrekking in verband met de bij of krachtens de wet aan de betreffende minister opgedragen taken van belang kan zijn met het oog op de doelstellingen als bedoeld in artikel 2, eerste lid.

Artikel 7. [bijzondere persoonsgegevens]

1. Gelet op artikel 9, tweede lid, onderdeel g, van de Algemene verordening gegevensbescherming, is het verbod om bijzondere categorieën van persoonsgegevens als bedoeld in paragraaf 3.1 van de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming te verwerken niet van toepassing indien de verwerking geschiedt door Onze Minister voor zover de verwerking van deze gegevens noodzakelijk is voor de uitoefening van zijn taken op grond van deze wet.
2. Gelet op artikel 10 van de Algemene verordening gegevensbescherming kan Onze Minister persoonsgegevens van strafrechtelijke aard als bedoeld in paragraaf 3.2 van de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming verwerken, indien de verwerking noodzakelijk is voor de uitoefening van zijn taken op grond van deze wet.

Artikel 8. [inwerkingtreding]

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Artikel 9. [citeertitel]

Deze wet wordt aangehaald als: Wet verwerking persoonsgegevens coördinatie en analyse terrorismebestrijding en nationale veiligheid.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren die zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie en Veiligheid,

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemeen deel

1. Aanleiding

Dit wetsvoorstel strekt er toe een aantal taken van de Minister van Justitie en Veiligheid (hierna: de minister van JenV) op het terrein van de bestrijding van terrorisme en bescherming van de nationale veiligheid en de daarmee gepaard gaande verwerking van (bijzondere) persoonsgegevens in verband met de verhoging van de weerbaarheid van de samenleving wettelijk te verankeren. De noodzaak hiertoe is bij brieven van 12 april 2021¹ en 21 mei 2021² toegelicht, waarbij tevens op 11 mei 2021 een technische briefing door de Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding en Veiligheid (hierna: NCTV) aan de Tweede Kamer heeft plaatsgevonden. Het betreft dan ook geen nieuwe activiteiten, de Minister van JenV verricht deze al geruime tijd.

Ten aanzien van deze taken geldt dat voor de uitvoering van deze taken (bijzondere) persoonsgegevens worden verwerkt. Vanwege de inbreuk die deze verwerking vormt op de persoonlijke levenssfeer is in het voorstel een aantal aanvullende waarborgen opgenomen.

Van belang is de taken die in dit voorstel zijn opgenomen te onderscheiden van de taken die de Minister van JenV verricht op grond van andere wet- en regelgeving die eveneens verband houden met terrorismebestrijding en nationale veiligheid. Te wijzen valt onder meer op de Wet beveiliging netwerk- en informatiesystemen op basis waarvan het Cybersecuritybeeld Nederland wordt gepubliceerd, de Rijkswet op het Nederlandschap op grond waarvan bijvoorbeeld het Nederlandschap van een persoon kan worden ingetrokken omdat hij onherroepelijk is veroordeeld voor een terroristisch misdrijf, maar bijvoorbeeld ook de taken op het terrein van bewaken en beveiligen van personen op grond waarvan dreigings- en risico-evaluaties worden opgesteld met het oog op het bewaken en beveiligen van daartoe aangewezen personen, objecten en diensten.

De verwerking van (bijzondere) persoonsgegevens in verband de taken in onderhavig voorstel ziet echter op enerzijds het coördineren van de (uitvoering van) het beleid en de daarbij te nemen maatregelen op het terrein van terrorismebestrijding en nationale veiligheid en anderzijds de taak om zogeheten fenomeenanalyses te maken en te delen met de daartoe geautoriseerde partijen in het kader van het verhogen van de weerbaarheid van de samenleving.

Deze taken, alsmede de (bijzondere) persoonsgegevens die op grond daarvan kunnen worden verwerkt en de aanvullende waarborgen die vanwege deze verwerking zijn opgenomen worden verderop in deze toelichting uitvoerig besproken.

2. Inhoud van het voorstel

2.1 Inleiding

Teruggaand in de ontstaansgeschiedenis van de NCTV, geldt dat de taken die de toenmalige NCTb kreeg om de samenwerking op gebied van terrorismebestrijding te verbeteren, om dreigingsinformatie op hoofdlijnen bijeen te brengen en het beleid en de uitvoering daarvan te coördineren, nog immer actueel is. Deze taken staan in feite aan de basis van onderhavig voorstel, met dien verstande dat bedreigingen en risico's voor de nationale veiligheid niet alleen gelegen hoeven te zijn in terrorisme, wat ook tot uiting is gekomen bij de uitbreiding van taken bij de overgang van de NCTb naar de NCTV. Zo zijn bijvoorbeeld ook extremisme en radicalisering van belang in verband met de mogelijke dreigingen die daaruit kunnen ontstaan voor de nationale veiligheid.

¹ Brief van de Minister van Justitie en Veiligheid van 12 april 2021 (Verbetering juridische grondslag verwerking persoonsgegevens NCTV, Kamerstukken II 2020/21, 32761, nr. 180)

² Brief van de Minister van Justitie en Veiligheid van 21 mei 2021 (Reactie op verzoek van het lid Kuzu, gedaan tijdens de Regeling van Werkzaamheden van 13 april 2021, over de werkwijze van de NCTV, Kamerstukken II 2020/21, 30821, nr. 131)

Nationale veiligheid is een dynamisch en veelzijdig begrip, zoals ook verwoord in de Nationale Veiligheid Strategie 2019.³ Dit begrip bestaat in feite uit meerdere componenten die onderdeel uitmaken van de nationale veiligheid, bijvoorbeeld fysieke veiligheid van personen en gebouwen, maar ook sociale en politieke stabiliteit of economische veiligheid. Voor al deze componenten geldt dat er verschillende overheidsinstanties kunnen zijn die een rol of verantwoordelijkheid hebben voor een specifiek aspect. Ten algemene geldt dat op het terrein van de nationale veiligheid in den brede de Algemene Inlichtingen- en veiligheidsdienst (hierna: AIVD) op grond van de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2017 (Wiv 2017) de belangrijkste speler is in het vroegtijdig onderkennen van dreigingen voor de nationale veiligheid. Het begrip nationale veiligheid in de Wiv 2017 is ontleend aan het EVRM. De contouren van de reikwijdte van het begrip zijn nader uitgewerkt in jurisprudentie van het EHRM. De AIVD verricht op grond van de Wiv 2017 onderzoek naar personen en organisaties en beschikt om die reden over vergaande wettelijk gecontroleerde bevoegdheden. De taken van de Minister van JenV op grond van onderhavig voorstel die thans worden uitgevoerd door de NCTV moeten dan ook nadrukkelijk worden onderscheiden van de taken van de AIVD. De Minister van JenV beschikt op grond van bijgaand voorstel dan ook niet over vergelijkbare bevoegdheden als de AIVD of de MIVD.

De verwerking van gegevens, waaronder (bijzondere) persoonsgegevens die in onderhavig voorstel zijn opgenomen worden verricht in verband met het verhogen van de weerbaarheid ten aanzien van terrorismebestrijding en de bescherming van de nationale veiligheid, door het versterken van de weerbaarheid van de samenleving, het voorkomen van maatschappelijke ontwrichting en het beschermen van vitale belangen van de samenleving. Deze doelomschrijving is in artikel 2, eerste lid, opgenomen. De Minister van JenV doet geen onderzoek naar personen, maar verzamelt en verwerkt wel persoonsgegevens, voor zover dit noodzakelijk is ter uitvoering van de taken in bijgaand voorstel. Het toetsingskader dat volgt uit de AVG is derhalve onverkort van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens, inclusief de daaruit voortvloeiende waarborgen en rechtsbescherming voor de betrokkenen. Daarbij is er met het voorstel voor gekozen om ook op de verwerking van niet bijzondere persoonsgegevens het zwaardere regime uit de AVG dat ziet op de verwerking van bijzondere persoonsgegevens toe te passen. Hierop zal nader ingegaan worden in paragraaf 2.4. Hierna zullen eerst de voorgestelde taken worden beschreven ten behoeve waarvan de verwerking van persoonsgegevens plaatsvindt. Daarna zal worden ingegaan op deze verwerking en de waarborgen die in het voorstel zijn opgenomen vanwege deze verwerking.

2.2. Taken

Coördineren

Ten eerste codificeert onderhavig voorstel de rol die de Minister van JenV tot op heden heeft vervuld ten aanzien van het coördineren van het beleid en de te nemen maatregelen op het terrein van terrorismebestrijding en nationale veiligheid, teneinde de samenhang en effectiviteit hiervan te bevorderen. Dit is in het voorgestelde artikel 3, onderdeel a, opgenomen. Naar aanleiding van een concrete gebeurtenis omtrent een persoon waarbij van organisatie-overstijgende besluitvorming sprake is, kan het zo zijn dat meerdere overheidsorganisaties een taak of bevoegdheid hebben ten aanzien van een specifiek aspect van deze gebeurtenis. Dan kan coördinatie noodzakelijk zijn om deze organisatie-overstijgende besluitvorming tot stand te laten komen. Samen met betrokken overheidsorganisaties zal vastgesteld moeten worden of alle noodzakelijke maatregelen in een bepaalde situatie getroffen worden en tevens moet de samenhang van interventies worden bewaakt teneinde effectief te kunnen zijn. Ook kan het voorkomen dat op basis van casuïstiek meer 'systeemvragen' worden gesteld om na te gaan of de aanpak voldoende robuust is binnen de interventiemogelijkheden die er zijn, dan wel verbeteringen in de aanpak of nieuwe maatregelen noodzakelijk zijn.

In dit kader is het van belang te benadrukken dat er op geen enkele wijze in de taken of bevoegdheden van andere partijen wordt getreden, maar dat de coördinerende rol in voorkomende gevallen uitsluitend ziet op het samenbrengen van betrokkenen om de samenwerking te

³ Nationale Veiligheid Strategie 2019, bijlage bij brief van de minister van Justitie en veiligheid namens het kabinet van 7 juni 2019 (Kamerstukken II 2018/19, 30 821, nr. 81 en bijlage)

bevorderen en daarmee tevens de samenhang, effectiviteit en efficiëntie in (de uitvoering van) het beleid te bevorderen.

Een voorbeeld betreft een Nederlandse uitreiziger die met het oog op terugkeer zich bijvoorbeeld meldt bij een Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging. Het Openbaar Ministerie (hierna: OM) kan in het kader van strafrechtelijke procedures belang hebben bij overbrenging van uitreizigers ter berechting in Nederland en om die reden aan de Minister van JenV het verzoek doen om al het nodige te doen om overbrenging naar Nederland te realiseren, zodat de verdachte aanwezig kan zijn bij het strafproces. Ook komt het voor dat van een uitreiziger de Nederlandse nationaliteit is ingetrokken, met het oogmerk hem in het belang van de nationale veiligheid uit Nederland te weren. Het OM verzoekt in een dergelijk geval bijvoorbeeld om tijdelijke opheffing van de ongewenstverklaring, zodat de persoon ter berechting naar Nederland kan worden overgebracht. Indien deze uitreizigers reizen met hun minderjarige kinderen komt tevens de Raad voor de Kinderbescherming in beeld.

Met name ook in de aanpak van dergelijke individuele casuïstiek rond terugkerende uitreizigers is coördinatie vereist, waarbij partijen rond de casus bij elkaar worden gebracht, tegenstellingen gesignaleerd worden, op basis van casusinformatie gesprekken met vertegenwoordigers van het derde land gevoerd worden en adviezen worden uitgebracht, rekening houdend met de verantwoordelijkheden van de betrokken organisaties over de aanpak.

Analyseren

Een tweede taak die in onderhavig voorstel is opgenomen betreft het signaleren, analyseren en duiden van trends en fenomenen op het gebied van terrorisme en andere dreigingen en risico's in verband met het verhogen van de weerbaarheid op het terrein van nationale veiligheid. Dit is in artikel 3, onderdeel b van onderhavig voorstel opgenomen. Ook hier geldt dat deze plaatsvinden in verband met de in artikel 2, eerste lid, opgenomen doelstellingen.

Het belangrijkste periodieke product dat voortvloeit uit analyse van trends en fenomenen is het Dreigingsbeeld Terrorismen Nederland (hierna: DTN), dat in 2005 voor het eerst werd opgesteld en dat viermaandelijks verschijnt. Een andere vorm van een analyse die in dit kader genoemd kan worden betreft een analyse van een bepaald fenomeen, dat bijvoorbeeld door de relatieve nieuwheid van het fenomeen of de ontwikkeling duiding behoeft. Het gaat om een eenmalige publicatie over een specifiek onderwerp. Een voorbeeld betreft het in 2014 uitgebrachte 'Het mondiaal jihadisme: een fenomeenanalyse en een reflectie op radicalisering' dat werd opgesteld vanwege de bredere behoefte op dat moment om de gedachtewereld van het jihadisme en de processen en motieven die hierbij een rol spelen beter te bergrijpen om vast te kunnen stellen welke aanpak geboden is. Een ander voorbeeld betreft de fenomeenanalyse over ISIS na de val van het 'kalifaat' uit de winter van 2018: 'Een perspectief op de transformatie van ISIS na de val van het 'kalifaat'.'

Door de minister van JenV is kennis samengebracht en worden fenomenen en trends geanalyseerd en geduid, waarbij er een uitgebreide expertise is ontstaan, zoals op het terrein van terrorismebestrijding. Deze expertise is doorgaans buiten de AIVD en de MIVD niet bij andere overheidsorganisaties beschikbaar, terwijl met name ook decentrale overheidsorganisaties geconfronteerd kunnen worden met situaties die mogelijk passen binnen de trends en fenomenen die gesignaleerd, geanalyseerd en geduid worden in de dreigingsbeelden. Deze organisaties kunnen dan vragen hebben over duiding en handelingsperspectief. Het kan dan aangewezen zijn de bij de Minister beschikbare kennis om te zetten in deze duiding. Echter, het kan, afhankelijk van de aard van de vraag, ook aangewezen zijn deze door te geleiden naar de AIVD, MIVD of politie, als het respectievelijk vragen betreft op het gebied van dreiging voor de nationale veiligheid of vraagstukken van openbare orde.

De overheidsorganisaties die een dergelijke analyse kunnen ontvangen zijn beperkt tot de in het voorgestelde artikel 6 opgenomen overheidsorganisaties. Het betreft de burgemeester in verband met zijn taken op het terrein van de handhaving van de openbare orde, het Openbaar Ministerie in verband met zijn taken op grond van artikel 124 van de Wet op de rechterlijke organisatie en de AIVD en de MIVD in verband met hun taken op grond van de Wiv 2017. Daarnaast is opgenomen dat indien de analyse van belang is in verband met de uitoefening van een wettelijke taak van een

andere minister, de betreffende minister de analyse kan ontvangen vanwege die taak. Dit neemt logischerwijze niet weg dat bepaalde analyses, zoals het DTN, openbaar worden gemaakt.

2.3 Verwerking van (persoons)gegevens

In verband met de uitvoering van bovengenoemde taken worden met onderhavig voorstel persoonsgegevens verwerkt.

Om de coördinerende rol van de NCTV op gebied van terrorismebestrijding en nationale veiligheid goed uit te kunnen voeren, is het in voorkomende gevallen noodzakelijk dat de NCTV, namens de Minister van JenV, kennis neemt van casuïstiek waaronder ook informatie over personen en persoonsgegevens, en deze verwerkt. Van een eventuele verwerking van persoonsgegevens kan alleen sprake zijn voor zover dit noodzakelijk is voor de uitoefening van de taken van dit wetsvoorstel. Gelet hierop dient per casus te worden afgewogen welke (categorieën) persoonsgegevens noodzakelijk en evenredig zijn ten behoeve van die taken. Het wetsvoorstel voorziet in een grondslag om deze persoonsgegevens te verwerken, maar schrijft niet voor en bepaalt niet welke gegevens dit in welk geval zijn. Vanwege het doel van dit wetsvoorstel en de ervaringen uit de praktijk wordt beoogd dat, voor zover dit noodzakelijk is met het oog op het doel van dit wetsvoorstel zowel 'gewone', bijzondere als strafrechtelijke persoonsgegevens kunnen worden verwerkt. Gelet hierop kan sprake zijn van een vergaande inbreuk op de persoonlijke levenssfeer. In iedere casus moet zoals hiervoor aangegeven daarvoor een rechtvaardiging kunnen worden gegeven door een zorgvuldige afweging van die inbreuk tegen het belang en de noodzaak van de verwerking van de gegevens. De eisen van de AVG en de grondrechtelijke kaders zoals onder meer neergelegd in de Grondwet en het EVRM zijn daarvoor bepalend. Op grond daarvan moeten ook steeds subsidiariteit en proportionaliteit van de inbreuk gemotiveerd kunnen worden. Zie hiervoor verder ook paragraaf 2.4 en 3.

De NCTV werkt in het kader van haar taken met een veelheid aan organisaties samen. Het verschilt per thema of casus welke overheidsorganisaties betrokken zijn en welke informatie-uitwisseling vereist is zodat die overheidsorganisaties hun taken kunnen verrichten. In artikel 5 zijn de (artikelen van) de wetten opgenomen die dit in ieder geval kunnen betreffen. Daarbij geldt dat deze verstrekking, waaronder de verstrekking van persoonsgegevens, alleen plaatsvindt indien dat noodzakelijk is voor die specifieke casus.

Voor wat betreft de analyses van trends en fenomenen geldt dat de basis wordt gevormd door informatie van betrokken overheidsorganisaties, zoals de AIVD, bijeen te brengen, die wordt aangevuld met informatie uit openbare bronnen. Dit kan gaan om literatuur, wetenschappelijke artikelen, maar ook openbare internetbronnen zoals social media, waarbij ook (bijzondere) persoonsgegevens worden verwerkt, waarop hierna zal worden ingegaan.

Ten aanzien van de openbaarheid van de producten die tot stand komen op grond van het voorgestelde artikel 3, onderdeel b, kan er onderscheid worden gemaakt tussen de analyses die openbaar worden gemaakt, zoals het DTN, en de analyses die uitsluitend aan daartoe geautoriseerde ontvangers verstrekt worden. Daarin is van belang dat de rubricering van informatie die is aangeleverd door partners zoals AIVD en de MIVD wordt gevolgd. De rubricering van de verstrekkende partij wordt overgenomen in het analyseproduct. De informatie ontvangen van andere overheidsorganisaties en de aanvullende gegevens wordt bekeken in samenhang, waarbij het van belang is te benadrukken dat de informatie die van andere organisaties wordt verkregen onverkort wordt weergegeven. Zo is altijd herleidbaar welke informatie van welke organisatie komt. Dit geldt onverkort het recht en het belang om, indien daar sprake van is, informatie van de AIVD en MIVD onverkort door te geleiden naar het kabinet of verantwoordelijke minister(s).

In artikel 4, tweede lid, is opgenomen dat de Minister van JenV voor de analysetaken gegevens kan verzamelen uit voor een ieder toegankelijke informatiebronnen. Het doel van het raadplegen van deze bronnen is uitsluitend het kennismaken van voor een ieder te raadplegen informatie. Het raadplegen van deze bronnen is gericht op trends en fenomenen, niet op personen. Dit houdt in dit geval in het duiden van openbare uitingen, dat wil zeggen al wat men uit, al dan niet in woord of geschrift, om te beoordelen of deze passen binnen een bepaalde trend of fenomeen die in potentie

de stabiliteit van Nederland kan ontwrichten en of er in dat kader maatregelen ter verhoging van de weerbaarheid moeten worden bevorderd. Bij een beoordeling of openbare uitingen passen in een bepaalde trend is het onvermijdelijk dat ook informatie over personen (vaak in combinatie met organisaties) wordt verwerkt aangezien uitingen altijd door personen worden gedaan. Dit gebeurt juist om situaties en dreigingen goed in te schatten waarbij zorgvuldigheid voorop staat. De dreiging op het gebied van terrorisme en extremisme komt immers direct voort uit het gedrag en de ideologische, levensbeschouwelijke of politieke opvattingen van individuen. Bij deze taak hoort daarmee dat bepaalde informatie wordt verwerkt, in sommige gevallen ook persoonsgegevens, maar alleen voor zover die noodzakelijk zijn voor het maken van de fenomeenanalyse en ook alleen daarvoor gebruikt worden. Dit wordt overigens niet geautomatiseerd verricht, maar vindt handmatig plaats.

Ten aanzien van de grenzen die gesteld moeten worden aan het gebruik van voor een ieder toegankelijke bronnen wordt aangeknoopt bij het in de jurisprudentie gehanteerde "min of meer volledig beeld van bepaalde aspecten van iemand privéleven". Deze jurisprudentie is weliswaar ontwikkeld in het domein van de opsporing, maar biedt bruikbare aanknopingspunten voor de mate van impact van de inbreuk op de persoonlijke levenssfeer. Het gebruik van een bevoegdheid vormt een meer dan geringe inbreuk, indien op voorhand redelijkerwijs voorzienbaar een min of meer volledig beeld van bepaalde aspecten van iemands privéleven kan ontstaan.

Voor wat betreft de aard van de bron geldt dat het in onderhavig voorstel gaat om voor een ieder toegankelijke informatiebronnen: er kan geen toegang worden verkregen tot bijvoorbeeld gesloten chatgroepen en dergelijke. Daarbij geldt het uitgangspunt dat een open bron zich kenmerkt doordat in beginsel eenieder er toegang toe kan verkrijgen en dat voor zover toegang gebonden is aan een account, het verkrijgen van een account een (semi-)geautomatiseerd proces is waarbij niet bepaalde groepen worden uitgesloten van registratie. Open bronnen staan dus tegenover afgeschermden bronnen, die zich kenmerken doordat er een controle plaatsvindt op wie degene is die toegang wil hebben tot de bron. Enkel voor die voor een ieder toegankelijke openbare social media bron waar het aanmaken van een account een laagdrempelig (semi)geautomatiseerd proces is, zal gebruik worden gemaakt van een ICT-systeem dat ervoor zorgt dat de daartoe aangewezen monitorspecialisten toegang krijgen tot die social media met het aan de monitorspecialist gekoppelde pseudonieme account.

Ten aanzien van de mate van openbaarheid van de voor een ieder toegankelijke bronnen geldt daarmee dat indien louter een administratieve handeling is vereist, die door een ieder, zonder aanvullende voorwaarden, zou kunnen worden verricht, dit met bijgaand voorstel mogelijk is. Het gebruik van een pseudo-account voor de toegang tot deze bronnen is eveneens mogelijk. Bijgaand voorstel biedt echter geen grondslag voor het kennisnemen van bronnen waarbij een aanvullende handeling, die in feite niet volledig geautomatiseerd is, maar waarvoor een 'deurbeleid' bestaat in de vorm van een beoordeling van de accounthouder vereist is. Ook het aangaan van een online connectie met personen is niet mogelijk onder dit voorstel, alsmede de interactie met personen door bijvoorbeeld het reageren op een discussie. Zoals hierboven reeds opgemerkt is het doel van het raadplegen van deze bronnen uitsluitend het kennisnemen van voor een ieder te raadplegen informatie.

Deze grenzen zijn gelegen in omschrijving opgenomen in artikel 4, tweede lid, van het 'verzamelen van gegevens, waaronder persoonsgegevens, uit voor een ieder toegankelijke informatiebronnen'. Indien voor het kennisnemen van een bron niet louter een administratieve handeling is vereist, kan niet meer gesproken worden van een 'voor een ieder toegankelijk'. Immers, er worden voorwaarden gesteld aan de accounthouder die toegelaten wordt. Het aangaan van een connectie valt niet onder de omschrijving opgenomen in artikel 4, tweede lid, doordat er dan geen sprake is van het verzamelen van (persoons) gegevens, maar van interactie op de voor een ieder toegankelijke bronnen. Naast het feit dat dit een expliciete grondslag zou vergen, is het niet wenselijk dat op welke manier dan ook de informatie waarvan kennis wordt genomen wordt beïnvloed. Indien er sprake is van beïnvloeding, kan er geen sprake meer zijn van wat een feitelijke analyse is van trends en fenomenen. Om diezelfde reden is niet vereist dat de accounthouder zich openbaart in de hoedanigheid van analist werkzaam voor de Minister van JenV. Alleen al door die openbaring zal er sprake zijn van onwenselijke beïnvloeding.

Met deze grenzen wordt ook aangesloten bij de lijn die gehanteerd is met de invoering van regels voor het opsporingsonderzoek door de politie op openbare computernetwerken met de wet computercriminaliteit II.⁴ Daarin werd onderscheid gemaakt tussen het rondkijken op een netwerk zover dat voor het publiek toegankelijk is en het verrichten van (opsporings)handelingen op zo'n netwerk waarbij inbreuk wordt gemaakt op de (grond)rechten van burgers. Voor het rondkijken op een netwerk werd daar de lijn gekozen dat politieambtenaren in verband met de uitvoering van hun wettelijke taak als ieder ander kunnen rondkijken in de digitale wereld en kennis nemen van de voor een ieder raadpleegbare informatie. Daarvoor is niet vereist dat zij een verdenking van een strafbaar feit hebben. Evenmin behoeven zij hun hoedanigheid van opsporingsambtenaar bekend te maken. Zoals de politie, al dan niet in burger, op straat mag surveilleren en rondkijken, zo mag een rechercheur vanachter zijn computer hetzelfde doen op Internet. Daarbij werd opgemerkt dat een uitdrukkelijke wettelijke grondslag daarvoor niet nodig is, mits dat optreden gerekend kan worden tot de uitvoering van de politietoek (zie artikel 2 Politiewet 1993). Ook daar werd de grens gehanteerd dat wanneer het onderzoek een stelselmatig karakter krijgt, het een aparte juridische legitimatie behoeft.

De relatie van het gebruik van deze bronnen tot de AVG en de waarborgen die dit gebruik vereisten worden in de volgende paragraaf toegelicht.

In aanvulling op het bovenstaande geldt dat het kennisnemen van informatie afkomstig van deze bronnen niet gericht is op het doen van onderzoek naar personen of organisaties die mogelijk een dreiging kunnen vormen voor de nationale veiligheid. Het is niet gericht op de personen die deze uitingen doen en er wordt niet gekeken naar de vraag of hun activiteiten aanleiding geven tot het ernstige vermoeden dat zij een gevaar vormen voor het voortbestaan van de democratische rechtsorde, dan wel voor de veiligheid of voor andere gewichtige belangen van de staat. De analyses en verslaglegging van gegevens zijn dus ook niet op de persoon, maar op het fenomeen gericht. Dat is namelijk strikt voorbehouden aan de AIVD zoals ingekaderd door de Wiv 2017. Ook is dit strikt voorbehouden aan de AIVD en MIVD en aan politie en OM waar het gaat om onderzoeksbevoegdheden. Omdat echter het gebruik van de bovengenoemde bronnen een inperking is op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, worden er aanvullende waarborgen opgenomen. Deze worden in de paragraaf hierna besproken.

2.4 De AVG en het toezicht op de verwerking van persoonsgegevens

De AVG is ingevolge artikel 2, eerste lid, van die verordening van toepassing op alle verwerkingen van persoonsgegevens in de zin van de AVG, tenzij de verwerking valt onder een van de uitzonderingen opgenomen in het tweede lid, van artikel 2 AVG. Deze uitzonderingen zien bijvoorbeeld op activiteiten die buiten de werkingssfeer van het Unierecht vallen. In het Verdrag betreffende de Europese Unie is in artikel 4 bepaald dat met name de nationale veiligheid uitsluitend de verantwoordelijkheid van elke lidstaat blijft. Deze uitzondering is niet van toepassing op de verwerking van persoonsgegevens op grond van dit wetsvoorstel. De verwerking van persoonsgegevens door de minister van JenV op basis van dit voorstel valt dan ook onverkort onder de werking van de AVG en de UAVG en daarmee het toezicht door de Autoriteit Persoonsgegevens.

Bij de voorbereiding van onderhavig voorstel is een Gegevensbeschermingseffectbeoordeling, ook wel 'privacy impact assesment', zoals vereist door artikel 35 AVG uitgevoerd. Daarin zijn opgenomen: een beschrijving van de voorgenomen gegevensverwerkingen en verwerkingsdoeleinden (onderdeel A), de beoordeling van de onder A verzamelde informatie aan het juridische kader (onderdeel B), de risico's voor betrokkenen (onderdeel C) en de beoogde maatregelen om die risico's aan te pakken (onderdeel D).

Met bijgaand voorstel zal de verwerking van de persoonsgegevens voor de taken opgenomen in 3 gebaseerd worden artikel 6, eerste lid, onderdelen c en e van de AVG, namelijk omdat de verwerking noodzakelijk is om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de

⁴ Zie in dit kader de memorie van toelichting bij de Wijziging van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering en de Telecommunicatiewet in verband met nieuwe ontwikkelingen in de informatietechnologie (computercriminaliteit II Kamerstukken II 1998/99, 26671 nr. 3, paragraaf 7.

verwerkingsverantwoordelijke rust en het feit dat de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang die aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen.

Zoals in het derde lid van artikel 6 van de AVG is opgenomen, geldt dat deze verwerking vastgesteld moet worden bij Unierecht of lidstatelijk recht dat op de verwerkingsverantwoordelijke van toepassing is. Het onderhavige voorstel regelt deze vaststelling. Daarbij vereist de AVG dat de verwerking evenredig is aan het doel dat met de verwerking wordt nagestreefd. Ten aanzien van de verwerking van bijzondere persoonsgegevens geldt dat artikel 9, eerste lid, van de AVG de verwerking van deze gegevens verbiedt. Het tweede lid van artikel 9 bevat een limitatief aantal uitzonderingen op dit verbod. Onderdeel g van het tweede lid is in dit kader relevant en bepaalt dat:

"de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene"

Artikel 10 van de AVG ziet op de verwerking van verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten. Deze mogen alleen worden verwerkt indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden.

De verwerkingsgrondslag voor bijzondere persoonsgegevens en persoonsgegevens ten aanzien van strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten is in artikel 7 van onderhavig voorstel opgenomen.

De noodzaak voor de verwerking van persoonsgegevens is ten algemene in paragraaf 2.3 toegelicht. De inperking die het gebruik van deze informatiebronnen maakt op de persoonlijke levenssfeer is noodzakelijk en evenredig in verband met doelstellingen die met de analyses worden nagestreefd, zoals opgenomen in artikel 2, eerste lid, van onderhavig voorstel. Om fenomenen te duiden is het onder meer nodig om het maatschappelijk discours te volgen, dus uitlatingen van ideologische of politieke aard op internetfora en (social) media te monitoren en te duiden. Zonder de informatie uit deze bronnen is een dergelijke analyse onvolledig en geeft het geen goed beeld om vervolgens een kennis- en informatiegestuurd beleid te kunnen ontwikkelen, bijvoorbeeld op het terrein van terrorismebestrijding en radicalisering. Ieder beleid en ieder voorstel voor regelgeving start met het in kaart brengen van het probleem. Er wordt geen onderzoek gedaan naar personen, maar wel naar de trends en fenomenen die mogelijk een risico vormen voor de weerbaarheid van de samenleving tegen dreigingen. De evenredigheid van de inperking op de persoonlijke levenssfeer wegens het nagestreefde doel wordt gevormd door de grens die in het voorstel is opgenomen aan het gebruik van openbare, voor een ieder toegankelijke, bronnen. Het gebruik van deze bronnen mag niet gericht zijn op het verkrijgen van een min of meer volledig beeld van het privéleven van een persoon.

De risico's die het gebruik van openbare bronnen kunnen vormen voor bepaalde personen die bijvoorbeeld onlosmakelijk met een trend of fenomeen zijn verbonden, worden onderkend. Om die reden is er dan ook aanleiding om te voorzien in aanvullende waarborgen om deze risico's in te perken.

Ten eerste geldt dat in aanvulling op de vereisten die de AVG stelt aan de verwerking van persoonsgegevens in onderhavig voorstel de plicht is opgenomen om indien, zonder dat dit beoogd was, toch een min of meer een volledig beeld is ontstaan van bepaalde aspecten van het persoonlijk leven van een persoon, dit te melden aan de Autoriteit Persoonsgegevens. Op deze wijze kan op meer transparante wijze verantwoording worden afgelegd aan het gebruik van openbare bronnen en de gevolgen voor de persoonlijke levenssfeer.

Daarnaast is voorzien in een grondslag voor het stellen van regels waarin technische, personele en organisatorische waarborgen zijn opgenomen voor het gebruik van de openbare informatiebronnen. Te denken valt bijvoorbeeld aan een bepaalde interne werkwijze waarin een functiescheiding is verankerd ten aanzien van de uitvoering van de verschillende taken die op grond van onderhavig voorstel worden uitgevoerd en de autorisatie voor het gebruik van bepaalde

systemen. De toepassing van de normen uit het voorstel in de praktijk kunnen nader vastgelegd worden in bijvoorbeeld een intern protocol dat toetsbaar is voor de AP. In dat kader zal in overleg met de AP worden voorzien in periodieke monitoring. Ook het feit dat bijvoorbeeld geen geautomatiseerde opslag plaatsvindt, maar in voorkomend geval alleen een screenshot van een bepaald bericht van een pagina wordt gemaakt, kan in een dergelijk protocol worden vastgelegd.

Een andere belangrijke begrenzing wordt gevormd door een beperking in de ontvangers van de zogenoemde 'korte' fenomeenanalyses. Zoals opgemerkt in paragraaf 2.2 geldt dat een 'korte' analyse kan worden uitgebracht aan besloten groep ontvangers. In dit kader is het van belang te benadrukken dat het hier niet gaat om een persoonsgericht onderzoek.

Mede gelet op de bovengenoemde aanvullende waarborgen geldt dat het voorstel voldoet aan de eisen van noodzaak, proportionaliteit en subsidiariteit. Het voorstel gaat namelijk niet verder dan nodig. Een minder vergaande maatregel is gelet op de doelstellingen van onderhavig voorstel echter ook niet mogelijk. Zonder de verwerking van persoonsgegevens zijn de uitvoering van de taken op grond van dit voorstel niet mogelijk.

3. Verhouding tot hoger recht

Ten aanzien van de verhouding van bijgaand voorstel tot hoger recht kan gewezen worden op twee zijden van dezelfde medaille. Enerzijds geldt het belang van de bescherming van de nationale veiligheid en de bestrijding van terrorisme, maar anderzijds geldt het belang van met name de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Op het terrein van de nationale veiligheid is te wijzen op verschillende verdragen die als doel de bestrijding van terrorisme hebben. Zo speelt de Verenigde Naties een belangrijke rol in de internationale bestrijding van terrorisme. De Algemene Vergadering van de VN nam op 8 september 2006 de UN Global Counter-Terrorism Strategy aan.⁵ Deze strategie is nog altijd van kracht en wordt iedere twee jaar door de Algemene Vergadering herzien. Deze strategie besteedt zowel aandacht aan onder meer maatregelen ter voorkoming en bestrijding van terrorisme, als aan maatregelen ter bescherming van universele mensenrechten en het legaliteitsbeginsel als fundamentele basis in de strijd tegen terrorisme. Andere voorbeelden van internationale verplichtingen op het terrein van terrorismebestrijding zijn de in het kader van de Raad van Europa tot stand gekomen Verdrag ter voorkoming van terrorisme⁶ en het tussen België, Duitsland, Spanje, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en Oostenrijk gesloten verdrag inzake intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van het terrorisme, de grensoverschrijdende criminaliteit en de illegale migratie.⁷

Ook op EU-niveau is regelgeving vastgesteld op het terrein van de bestrijding van terrorisme. Een belangrijke richtlijn betreft bijvoorbeeld richtlijn 2017/541/EU inzake terrorismebestrijding, waarin ook wordt gewezen op het belang van het voorkomen en bestrijding van tot terrorisme leidende radicalisering door middel van coördinatie en het delen van informatie en ervaringen.⁸ Ten aanzien van de verspreiding van terroristisch materiaal via internet is recent de verordening inzake het tegengaan van de verspreiding van terroristische online-inhoud gepubliceerd en inwerking getreden.⁹ Maar zoals hierboven benoemd kunnen maatregelen op het terrein van terrorismebestrijding en de nationale veiligheid echter ook gevolgen hebben voor de uitoefening van fundamentele rechten waaronder het recht op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, zo ook onderhavig voorstel.

Het recht op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, dan wel meer specifiek het recht op de bescherming van persoonsgegevens komt in meerdere verdragen en in de Grondwet voor. In artikel 8, eerste lid, van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) is het

⁵ A/RES/60/288

⁶ Trb. 2006, 34 en Trb. 2010, 244

⁷ Tractatenblad 2005, 197

⁸ Richtlijn (EU) 2017/541 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2017 inzake terrorismebestrijding en ter vervanging van Kaderbesluit 2002/475/JBZ van de Raad en tot wijziging van Besluit 2005/671/JBZ van de Raad (PbEU 2017, L88), overweging 32.

⁹ Verordening (EU) 2021/784 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2021 inzake het tegengaan van de verspreiding van terroristische online-inhoud (PbEU 2021, L 172).

recht van een ieder op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie vastgelegd. Het tweede lid regelt vervolgens dat geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht dan 'dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.'

Artikel 10 van de Grondwet bepaalt eveneens dat een ieder behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen recht heeft op eerbiediging van zijn persoonlijke levenssfeer, waarbij onder meer de Grondwet de wetgever de opdracht geeft regels te stellen ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer in verband met het vastleggen en verstrekken van persoonsgegevens. Op Europees niveau is in artikel 8, eerste lid, van het Handvest van de grondrechten (hierna: Handvest) van de EU en artikel 16 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) het recht van bescherming van zijn persoonsgegevens vastgelegd. Op de verhouding van het voorstel tot de AVG is in paragraaf 2.4 reeds ingegaan zodat dat in deze paragraaf buiten beschouwing blijft.

Ten aanzien van artikel 8 EVRM gelden de vereisten dat een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer voorzienbaar en kenbaar moet zijn 'by law', een geoorloofd doel dienen en noodzakelijk zijn en evenredig in de democratische samenleving. Een burger moet met enige zekerheid kunnen voorspellen wanneer er inbreuken op zijn recht kunnen worden gemaakt en moet zijn gedrag daarop kunnen afstemmen. Een inperking is noodzakelijk indien er sprake is van een 'pressing social need', waarbij lidstaten beschikken over een 'margin of appreciation'. De inbreuk op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zoals opgenomen in onderhavig voorstel wordt met name gevormd door het gebruik van persoonsgegevens afkomstig uit voor een ieder toegankelijke informatiebronnen. In paragraaf 2.4 is beschreven waarom de inperking noodzakelijk en evenredig is en op welke wijze rekening wordt gehouden met de belangen van betrokkenen.

4. Financiële en andere gevolgen

De incidentele en structurele kosten voor de taken uit dit wetsvoorstel worden gedekt binnen de bestaande kaders van de begroting van Justitie en Veiligheid. Het gaat hier niet om nieuwe taken. De minister van Justitie en Veiligheid verricht deze al geruime tijd. Voor keten- en samenwerkingspartners zijn geen financiële consequenties voorzien. Er zijn ook geen aanpassingen voorzien voor de regeldruk.

Onderhavig voorstel bevat geen voorschriften met gevolgen voor regeldruk.

5. Advies en consultatie

Het voorstel is voorgelegd aan de Autoriteit Persoonsgegevens. Tevens is het voorstel toegezonden aan de Autoriteit Persoonsgegevens, de Raad voor de rechtspraak, het College van procureurs-generaal, de Politie, de AIVD, de MIVD, de Raad voor de Kinderbescherming, Reclassering Nederland, de VNG, het College voor de Rechten van de Mens en de Koninklijke Marechaussee.

Tot slot is het voorstel gedurende een verkorte termijn van een week op internetconsultatie geplaatst.

II. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Dit artikel bevat de benodigde definities van het voorstel.

Artikel 2 en 3

Artikel 2 regelt de reikwijdte en doelstellingen van de wet. Artikel 3 bevat een twee taken waar die de verwerking van persoonsgegevens met zich meebrengen. Deze artikelen zijn in paragraaf 2 van deze toelichting aan bod gekomen.

Artikel 4 en 5

Artikel 4 van onderhavig voorstel regelt welke gegevens, waaronder persoonsgegevens, voor welke taak verwerkt kunnen worden.

In artikel 5 is vervolgens een grondslag opgenomen op basis waarvan overheidsorganisaties (persoons)gegevens kunnen verstrekken voor de coördinerende taken opgenomen in artikel 3, onderdeel a.

Het betreft onder meer taken op het terrein van bewaken en beveiligen, de beveiliging van de burgerluchtvaart, het ontnemen van het Nederlanderschap bij onherroepelijke veroordelingen en het ongewenst verklaren van vreemdelingen op grond van de Vreemdelingenwet. In voorkomend geval kunnen dit ook gegevens vanuit de reclassering of de Raad voor de Kinderbescherming betreffen, zoals in het paragraaf 2 geschetste voorbeeld waar er sprake is van een terugkerende uitreiziger met kinderen.

In artikel 5, onderdeel h, is daarnaast opgenomen dat gegevens waaronder persoonsgegevens van andere overheidsorganisaties verwerkt kunnen worden indien de betreffende wet- en regelgeving in de verstrekking voorziet. Zo geldt dat de diensten op van artikel 62 van de Wiv 2017 gegevens kunnen verstrekken onder de aldaar opgenomen voorwaarden.

Ten aanzien van de verstrekking van politiegegevens geldt dat artikel 18 en 19 van de Politiewet en artikel 4:1 en 4:2 van het Besluit politiegegevens de kaders vormen voor de verstrekking van politiegegevens. Artikel 39^e, eerste lid, onderdeel b en artikel 39f, eerste lid, onderdelen b en d van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens vormen samen met het Besluit justitiële en strafvorderlijke gegevens de grondslagen voor het verstrekken van strafvorderlijke gegevens. Artikel 107, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, biedt een grondslag voor het verstrekken van gegevens uit de vreemdelingenadministratie aan bestuursorganen die zij behoeven voor de uitvoering van hun taak.

Artikel 6

Artikel 6 bevat de grondslag voor het verstrekken van analyses door de Minister van JenV aan een besloten groep ontvangers. Dit is in paragraaf 2.2. toegelicht.

Artikel 7 en 8

Deze artikelen bevatten de inwerkingstredingsbepaling en citeertitel.